

ÜMMETİN HELÂK OLMASI*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve'l-âkıbetü li'l- müttakîn...Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidînâ muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn...

İ'lemû eyyühe'l-ihvân... İnne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve enne efdale'l-hedyi hedyü muhammedin salla'llâhu aleyhi ve sellem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ... Ve külle muhdesin bid'ah... Ve külle bid'atin dalâleh... Ve külle dalâletin fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبِكَ الْمُكَلَّبُ، وَذَكَرْتَ

وَسَمَّيْتَ، فَكُلْ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ كَلْبِكَ

الْمُكَلَّبُ، وَإِنْ قَتَلَ؛ وَإِنْ أُرْسِلَتْ كَلْبِكَ الَّذِي

لَيْسَ بِمُكَلَّبٍ، وَأَدْرَكَتْ ذَكَاتَهُ فَكُلْ؛ وَكُلْ

مَا رَدَّ عَلَيْكَ سَهْمُكَ، وَإِنْ قَتَلَ وَسَمَّ اللَّهُ

(حم. ق. عن أبي ثعلبة)

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

RE. 29/2 (İzâ erselte kelbeke'l-mükellebi, ve zekerte ve semmeyte, fekül mâ emseke aleyke kelbüke'l-mükellebü, ve in katele; ve in erselte kelbeke'llezî leyse bi-mükellebin, ve edrekte zekâtehû, fekül; ve kül mâ redde aleyke sehmüke, ve in katele ve semmi'llâh.)

Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Beraber bir salevât-ı şerife okuyalım:

“—Allâhümme sallî alâââ... Seyyidinâââ... Muhammedinin- nebiyyi'l-ümmiyyi ve alâââ... Âlihîîî, ve sahbihîîî, ve sellim.” (3 defa)

Cenab-ı Feyyâz-ı Mutlak Hazretleri, iki cihanın serveri, sevgili Peygamberimizin şefaatine cümlemizi nâil eylesin...

a. Av Köpeğiyle Avlanmak

Ahmed ibn-i Hanbel ve Beyhakî Ebû Sa'lebe RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz şöyle buyuruyor:¹

إِذَا أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ الْمُكَلَّبِ، وَذَكَرْتَ وَاسْمَيْتَ،

فَكُلْ مَا أَمْسَكَ عَلَيْكَ كَلْبُكَ الْمُكَلَّبِ، وَإِنْ

قَتَلَ؛ وَإِنْ أُرْسِلَتْ كَلْبُكَ الَّذِي لَيْسَ بِمُكَلَّبِ،

وَأَذْرَكَتْ ذَكَاتَهُ فَكُلْ؛ وَكُلْ مَا رَدَّ عَلَيْكَ

سَهْمُكَ، وَإِنْ قَتَلَ وَاسْمَ اللَّهِ

(حم. ق. عن أبي ثعلبة)

RE. 29/2 (*İzâ erselte kelbeke'l-mükellebi, ve zekerte ve semmeyte, fekül mâ emseke aleyke kelbüke'l-mükellebü, ve in katele; ve in erselte kelbeke'llezî leyse bi-mükellebin, ve edrekte zekâtehû, fekül; ve kül mâ redde aleyke sehmüke, ve in katele ve semmi'llâh.*)

Belli özel yerler ve günler hariç İslâm'da avlanmak serbesttir, helaldir. Müslüman olarak, İslâmî zihniyetle bir insan av avlayabilir, yiyebilir, helaldir, Allah müsaade etmiş.

Her şeyin bir usulü var. Matlub olan karnı doyurmak değil, lokmanın helâl olmasına dikkat etmektir.

Avcılık hususunda... Avı vurmak kolaydır. Fakat vurulan av besmelesiz vurulursa, o besmelesiz kesilen havyan gibidir. Besmelesiz kesilen hayvanın hali ne ise, besmelesiz vurulan kuş ve sairenin de hali aynıdır. Onun için nasıl ki bir koyunu alırken, yahut götürürken besmele çekmeniz kafi değildir. Onu ne zaman keseceksiniz, o zaman yatırır, "*Bi'smi'llâhi allahu ekber*" der, keserse, o *Bismi'llâh* makbuldür. Binâen aleyh, avcılarının silah doldururken *Bismi'llâh* demeleri kâfi değildir. Onu atacağı zaman da *Bismi'llah*'ı çekip atması gerekir. Öyle yapmadığı taktirde, besmelesiz kesilen hayvanlar gibi olur.

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.193, no:17772; Beyhakî, *Ma'rifetü's- Sünen ve'l-Âsâr*, c.XV, s.82, no:5803; Ebû Sa'lebe el-Huşenî RA'dan.

Efendimiz buyuruyor ki:

Şimdi bir köpekle tutuluyor bu avlar. Bir de tabii vurularak, tazılarla olan avcılıkta; (*İzâ erselte kelbeke*) “Köpeğini yolladın. İşaret verdin. Köpek gidiyor ama (*el-mükelleb*) usta köpek. Her köpek olmaz. Her köpeğin tuttuğu yenmez. Ustalaşmış, o da hiç olmazsa üç tecrübe geçirir. Üç tecrübeye hayvan avını yemeden getirirse, bu artık usta olmuş demektir.

O terbiyeli köpeğini salıverdiğin zaman; (*ve zekerte*) ve Allah’ı zikrettiğin zaman; (*ve semmeyte*) ve besmeleyi çektiğin zaman; (*fekül mâ emseke aleyke kelbüke’l-mükellebü*) bu terbiyeli köpeğinin senin için tutmuş olduğu avı yiyebilirsin. (*Ve in katele*) Tutup getirirken hayvanı öldürmüş de olsa...”

İkincisi; (*Ve in erselte kelbeke’llezî leyse bi-mükellebin*) “Terbiye edilmemiş olan köpeğin avcılıktan haberi yoksa. Diyelim ki çoban köpeğiydi, av köpeği değildi. Hayvanın avcılıktan haberi yoktu. Bir geyiği yakalamış, ayağından hart diye ısırmış. Sen de yetiştin. Veya boğazına sarılmış daha ölmemiş. (*Ve edrekte zekâtehû*) Boğazlayabildiysen, daha canlıyken kesebildiysen, (*fekül*) o zaman yersin.”

(*Ve kül mâ redde aleyke sehmüke*) Ok attık, attığımız okta da vurduğumuz kuş da bizim için helaldir, onu da yeriz. (*Ve in katele ve semmi’llâh*) Allah-u Teâlâ’nın ismini anar, yaptığımız bu avlarda vurulsalar da, ölseler de kesilmiş gibi olur. Yenmesi caizdir.

b. Avlanmanın İncelikleri

İkinci hadis-i şerif de yine avlanma hakkında... Buhârî, Müslim ve Beyhakî Adiy ibn-i Hatim RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:²

إِذَا أُرْسِلَتْ كِلَابُكَ الْمُعَلَّمَةَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ،
فَكُلْ مِمَّا أَمْسَكَ عَلَيْكَ؛ وَإِنْ قَتَلْتَ إِلَّا أَنْ
يَأْكُلَ الْكَلْبُ، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ إِنَّمَا
أَمْسَكَهُ عَلَى نَفْسِهِ؛ وَإِنْ خَالَطَهَا كِلَابٌ مِنْ غَيْرِ
هَا فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ لَا تَدْرِي أَيُّهَا قَتَلَ،
وَإِنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ
يَوْمَيْنِ، لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ، فَكُلْ؛
وَإِنْ وَقَعَ فِي الْمَاءِ، فَلَا تَأْكُلْ

(ق. عن عدی بن حاتم)

² Buhârî, *Sahîh*, c.XVII, s.149, no:5064; Müslim, *Sahîh*, c.X, s.58, no:3561; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.VIII, s.30, no:2465; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.IX, s.396, no:3199; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.258, no:18296; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.V, s.353, no:19916; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IX, s.236, no:18655; Adiy ibn-i Hatîm RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IX, s.236, no:25812; Câmiü'l-Ehâdîs, c.II, s.287, no:1300.

RE. 29/3 (*İzâ erselte kilâbeke'l-muallemete ve zekerte'sma'llâhi, fekül mimmâ emsekne aleyke, ve in katelne illâ enye'küle'l-kehbü, feinnî ehâfü en yekûne innemâ emsekehû alâ nefsihî; ve in hâletahâ kilâbün min gayrihâ felâ te'kül, feinneke lâ tedrî eyyühâ katele; ve in rameyte's-sayde fevedcedtehu ba'de yevmin ev yevmeyni, leyse bihî illâ esere sehmiye fekül ve in vekaa fi'l-mâi felâ te'kül.*)

Yukarıdaki hadiste *mükelleb* dedi burada daha açık olarak *kilâbeke'l-muallemete*, öğrenmiş köpek; usta köpek. O da üç defa avı sana getirmekle belli olacak.

(*İzâ erselte kilâbeke'l-muallemete*) “Talimli, öğretilmiş, terbiye edilmiş köpeklerini avda salıverdiniz mi, (ve *zekerte'sma'llâh*) ‘*Bi'smi'llâhi allahu ekber!*” diye salarken besmeleyi de çektiniz mi, (*fekül mimmâ emsekne aleyke*) onun getirdiği sana helaldir, yersin!”

(*Kül*) “Hemen pişirmeden ye!” mânasına değil. “Helâl oluyor.” demek. “Eve getirdiğin zaman yenilebilir.” demek.

(*Ve in katelne*) “O avı avlarken, öldürmüş bile olsalar artık ye.” Çünkü köpekler talimli, besmeleyle de salıverdiniz. O zaman yiyebilirsiniz, helâl olur.

(*İllâ en ye'küle'l-kehbü*) “Ancak köpeğin yediğini yeme! (*Feinnî ehâfü en yekûne innemâ emseke hûve alâ nefsihî*) Kendisi için avlamış olmasından tereddüt ederim, korkarım; onun için yememek daha ihtiyatlıdır.” diye Efendimiz yememeyi tavsiye buyurmuş.

(*Ve in hâletahâ kilâbün min gayrihâ*) “Senin talimli köpeklerinden başka köpekler de ava hücum etmişse ve o avı beraberce tutmuşlarsa, (*felâ te’kül*) onu yeme! (*Feinneke lâ tedrî eyyühâ katele*) Hangisi avı avladı ve öldürdü bilmediğinden.”

(*Ve in rameyte’s-sayde fevecedtehû ba’de yevmin ev yevmeyni*) “Sen oku attın, avı o zaman bulamadın da bir veya iki gün sonra buldun. (*Leyse bihî illâ esere sehmi*) Baktın ki senin okundan başka bir iz yok, senin okunla ölmüş. (*Fekül*) O da helâldir, onu da yiyebilirsin. (*Ve in vekaa fi’l-mâi felâ te’kül*) Eğer göl gibi bir yerdeyse, deniz gibi bir yerdeyse, hayvan oku yedikten sonra suyun içine düşmüşse, onu yeme! Belki suda boğularak ölmüştür.”

Allah kusurlarımızı affetsin...Avcılıkta en mühim olan şey, gerek tazısında, gerek silahında, atacağı vakitte besmeleyi unutmamak. Bu insanın kendini alıştırmasıyla olur. Ağzını zikrullah ve besmelelere alıştıransa, hiçbir zaman bundan gaflet etmez. Fakat bundan gafil ise attığı vakitte hiç haberi bile olmaz. Onun göze avdadır, hiç aklına Allah’ın zikri gelmez onun için o caiz olmaz.

Onun için, bu av hayvanları satılırken, bazı insanlar özenir de alır. Bunlara dikkat etmeli. Et çok her yerde, el-hamdü lillah, eskisi gibi değil ki. Eskiden bulunmazmış da, insan nafakası için bir av ararmış. Şimdi öyle değil el-hamdü lillâh. Onun için avcının avına tenezzül etmemeli. Kendin yapabilirsen ne a’lâ...

Halbuki kendisinin yapmasına da müsaade yoktur bugün. Bugün et bol, o hayvanın canını yakmaya lüzum yok. Olmasa neyse...

Onu büyüklerimiz yapmış ama gıda bulamamışlar, misafirler gelmiş... Selman-ı Farisî'ye derler, çağırırmış.

“—Ey ceylanlar, misafir geldi, gelin bakalım! Alalım da misafirlerimize yedirelim!” diyerekten. Avcılığın şeklini öyle yapmışlar.

Onun için zaruret olmadıkça avcılık yapmamalı... Boşu boşuna dolaşmak var. Saatlerce dolaşır, iyi idman yapar ama vakit geçer, namaz vakti geçer, ibadet vakti geçer, abdest vakti geçer; karın içerisinde, soğğun içerisinde... Bu akıl işi değil ama Allah göstermesin, bunlara mübtela olunca insan, terk edemiyor. Câiz olmaz ki insana... Bir gün akşama kadar dolaşacaksın da...

Bir sefer hac yolunda bir efendi yanıma düştü. Adanalıymış, bilgin bir efendi, yaşlı başlı.

“—Hacı efendi, sana bir nasihatim olsun, iyi dinle!” dedi. “Üç şeyi insanlar bırakamaz: Aşçılık bir, dilencilik iki, siyaset üç...” dedi. “Bunların içine girdi miydi, bu bataktan kendini kurtaramazsın!” dedi.

Onun birisini unuttuydum da şimdi aklıma geldi, neydi acaba diye düşünüyordum.

c. Kapıda İzin İstenmesi

İmam Malik, Ahmed ibn-i Hanbel ve Beyhakî Ebû Mûsâ el-Eş'arî ve Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan rivayet etmişler.

Diyor ki Peygamber SAS Efendimiz:³

إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا ، فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ ،

فَلْيَرْجِعْ

(مالك، حم. ق. د. د. عن أبي موسى وأبي سعيد مع؛ طب. ض. عن جندب البجلي)

RE. 29/4 (*Ize'ste'zene ehadüküm selâsen, felem yü'zen lehû, felyerci'*)

(*Ize'ste'zene ehadüküm selâsen*) “Sizden biriniz üç defa izin istediği halde, (*felem yü'zen lehû*) izin verilmezse, (*felyerci'*) dönsün.”

Kapıyı çaldık, tak tak tak. Yahut zile bastık, bir ses yok. Bir daha bastık, ses yok. Bir daha bastık, ses yok. Döneriz artık, döndüncüyü çalmayız. Zırrrrrrrr diye uzun boylu çalmaya lüzum yok. Üç defa istedik, izin çıkmadı. Belki evin bir ihtiyacı var, haceti var, bir şeyi var, filanı var... Üç defadan sonra artık tekrar çalmaya lüzum yok.

³ Buhârî, *Sahîh*, c.XIX, s.265, no:5776; Müslim, *Sahîh*, c.XI, s.103, no:4006; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.XIII, s.395, no:4509; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.403, no:19627; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VI, s.193; İbnü'l-Ca'd, *Müsned*, c.I, s.218, no:1447; *Müsnedü'l-Hamîdî*, c.II, s.321, no:734; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.IV, s.115, no:1360; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VIII, s.339, no:17442; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan. Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.II, s.168, no:1687; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.VIII, s.90, no:12820; Cündeb ibn-i Süfyan RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IX, s.105, no:25204; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.293, no:1309.

Onun için kapıları çalarken, hem de acele etmemeli. Çalıyor sanki kapının önünde adam bekçiymiş gibi...

“–Açıversin kapıyı!”

Canım biraz bekle bakalım! Arkasında zırrr, arkasından zırrr, arkasından zırrr... Yâhu burada bekçi mi var? Kapının önünde nöbetçi mi var da, bekliyor da sana kapıyı hemen şıp diye açsın. Biraz sabırlı ol bakalım. Belki abdesttedir, belki heladadır, belki yatıyordur, dinleniyordur. Her türlü hali var evin... Yahut evinin içerisi dağınıktır, hemen açmaya imkân olmaz. Hem teenni her şeyde iyidir.

d. Komşunun Kirişine İzin Verilmesi

Ebû Hüreyre RA’dan rivayet edilmiş, kaynakları sıhhatli. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁴

إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ، أَنْ يَغْرِزَ خَشَبَةً

فِي جِدَارِهِ، فَلَا يَمْنَعُهُ

(د. ت. ه. عن أبي هريرة)

RE. 29/5 (*İze’ste’zene ehadüküm ehâhu, en yağrize haşebeten fî cidârihî, felâ yemna’hu.*)

(*İze’ste’zene ehadüküm ehâhu*) “Sizden bir kardeşiniz, (*en yağrize haşebeten fî cidârihî*) kirişinin ucunu duvarınıza koymak için müsaade isterse; ‘Evimin avlusunda gölgeleneceğim, şu kirişimin ucunu duvarınıza yerleştirebilir

miyim?’ diye izin isterse; (*felâ yemna’hu*) ona mâni olmayın, o müsaadeyi verin!”

“—Bu duvar benim, ne hakkın var senin benim duvarımın üzerine bu direği koymaya? Yap bir duvar kendin, koy üzerine.”

Sakın buna tenezzül etmeyin. Koysun, Bu duvarın üzerine komşum da kardeşin de koysun direğini; yapsın yapacağı bir şeyi. Ondan sana zarar gelmez. Onu için (*ize’ste’zene ehadüküm*) rica ediyor.

“—Benim böyle bir şeye ihtiyacım var. Senin şu duvarının üzerine direklerimi koyayım, yapayım.” diyor.

(*Felâ yemne’hu*) “Ona mâni olma!”

e. Camiye Gitmek İçin Hanımınıza İzin Verin!

Ahmed ibn-i Hanbel, Buhârî, Müslim, Neseî ve Beyhakî Abdullah ibn-i Ömer RA’dan rivayet etmişler.

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.VIII, s.347, no:2283; Müslim, *Sahîh*, c.VIII, s.322, no:3019; Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.201, no:1273; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.X, s.40, no:3150; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.VII, s.136, no:2326; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.240, no:7276; Mâlik, *Muvatta’ (Rivayet-i Muhammed)*, c.III, s.224, no:803; Beyhakî, *Sünenü’l-Kübrâ*, c.VI, s.68, no:11155; Ebû Avâne, *Müsned*, c.III, s.417, no:5540; Ebû Ya’lâ, *Müsned*, c.XI, s.122, no:6249; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.V, s.435; Heysemî, *Mecmaü’z-Zevâid*, c.IV, s.286, no:6808; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı Isfahan*, c.VIII, s.190, no:1520; İbn-i Asâkir, *Mu’cem*, c.II, s.34, no:1115; Tahâvî, *Müşkilü’l-Âsâr*, c.V, s.401, no:2014; Ebû Hüreyre RA’dan.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

إِذَا اسْتَأْذَنْتَ أَحَدَكُمْ إِمْرَأَتَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ

فَلَا يَمْنَعُهَا

(حم.خ.م.ق.ن. عن ابن عمر)

RE. 29/6 (*Ize'ste'zenet ehadeküm imreetühû ile'l-mescidi, felâ yemna'hâ.*)

(*Ize'ste'zenet ehadeküm imreetühû ile'l-mescidi*). “Hanımı sizden birisinden mescide gitmek için müsaade isterse, (*felâ yemna'hâ*) ona mâni olmasın, bıraksın; kadın, mescide gidebilsin.” Bu ilk zamanlarda, evi camiye yakın olanlar için söylenmiş.

Gündüz namazlarında değil de gece namazlarında, camiye gitmek için efendisinden izin isterse, “Hayır otur, olmaz!” demesin, gitsin camide namazını kılsın.” demişler.

Amma bu o devre ait imiş. Bu devirde ise, geceleri de, gündüzleri de hanımların

⁵ Müslim, *Sahîh*, c.II, s.439, no:666; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.9, no:4556; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.V, s.591, no:2213; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.III, s.90, no:1677; Dârimî, *Sünen*, c.I, s.128, no:442; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.III, s.132, no:5149; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.394, no:1438; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.IX, s.306, no:5426; *Müsnedü'l-Hâmidî*, c.II, s.277, no:612; Tahâvî, *Müşkilü'l-Âsâr*, c.V, s.401, no:2014; Abdürrezzak, *Musannef*, c.III, s.151, no:5122; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.II, s.78; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XVI, s.413, no:45170; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.294, no:1311.

evlerinde namaz kılmaları, camiye gitmelerinden daha efdaldir. Gitmeleri kerahati tenzihiyye ile mekruhtur demişler.

f. Taş Kullanırken Tek Kullanılması

Taberânî ve Hâkim Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

إِذَا اسْتَجْمَرَ أَحَدُكُمْ فَلْيُوتِرْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى
وَتِرٌ، يُحِبُّ الْوِتْرَ؛ أَمَا تَرَى السَّمَوَاتِ
سَبْعًا، وَالْأَرْضِينَ سَبْعًا، وَالْأَيَّامَ سَبْعًا،
وَالطَّوَّافَ، وَالْجَمَارَ

(طس. حب. ك. عن أبي هريرة)

RE. 29/7 (*İze'stecmere ehadüküm felyûtir, feinna'llàhe teâlâ vitrin yuhibbu'l vitre; emâ tera's-semâvâti seb'an, ve'l-aradîne seb'an, ve'l-eyyâme seb'an, ve't-tavâfe, ve'l-cimâr.*)

(*İze'stecmere ehadüküm felyûtir*) “Sizden birinize taş kullanmak gerektiği zaman taşı tek olarak kullansın, bu işi tek yapsın!

⁶ Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.261, no:561; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VI, s.131, no:6002; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.104, no:509; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.I, s.42, no:77; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.195, no:1041; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IX, s.358, no:26444; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.II, s.296, no:1316.

(*Feinna'llàhe teâlâ vitrin yuhibbu'l-vitre*)
Çünkü Allah-u Teâlâ Hazretleri tektir, teki sever.”

Evvelce tabii sular yokmuş, taharet edebilmek için taşlar kullanılmış. Bunlarla silinirmiş edep yerleri, temizlik onlarla yapılmış. Bunları yapacağınız vakitte tek olarak yapınız.

Geçen bizim bir arkadaş geldi, imam-hatip veyahut vaiz efendilere seminer veriyorlar. Bunlar bu hadislere riayetle taşla istinca etmek için yanlarında taşlar taşıyorlar. Halbuki yapılan bina gayet güzel fayanslarla yapılmış. Taşı kabul etmez. Üç günde dolmuş helaların içerisi taşlarla...

Taşın yeri var tabii. Köyde olursa, su bulamadığın vakitte taşlarla taharetlenebilirsin. Fakat bugünkü helâlarda bunu yapmanın imkânı yok. Çünkü helalarımız buna imkân vermez, bozulur.

İhtiyaç halinde, dışarılarda, yolculuk halinde filan bunlarla taharetlendiği vakitte tek sayıda taş kullanılmalı; üç, beş, yedi gibi. Niçin böyle? Çünkü Allah-u Teâlâ tektir, teki sever.

(*Emâ tera's-semâvâti seb'an*) “Görmüyor musun ki semavât yedi tanedir, gökler yedi tanedir; (*ve'l-aradîne seb'an*) yerler yedi kattır, yedi tanedir; (*ve'l-eyyâme seb'an*) haftanın günleri yedi tanedir, (*ve't-tavâfe*) Kâbe'nin etrafında tavaf yedi tanedir, (*ve'l-cimâr*) taş atmak yedi tanedir.”

Mina'da şeytan taşlamada da “Bi’smi’llâhi allâhu ekber!” diye, haccın menâsiki îfâ edilirken yedişer tane taş atılır. Bizim halkımız o taşlamaları “Küçük Şeytan, Orta Şeytan, Büyük Şeytan” diye tarif ediyorlar. Araplar; (el-cemretü’l-ûlâ, ve’l- cemretü’l-vustâ, ve’l-cemretü’l-akabe) diye söylüyor. Bunların tek sayı olduğunu söylüyor.

Şeytan taşlarken yedi tane taş atıyoruz.

“–Sekiz atsak olmaz mı? Altı atsak olmaz mı?”

“–Yok, bunu yedi atıyoruz. “

“–Kâbe’nin etrafında dönerken altı dönsek...”

“–Yok, yedi döneceğiz.”

Gök yedi, yer yedi. Binâen aleyh bu yedi de bir hikmet var. Onun için, Efendimiz SAS de öyle yapılmasını bizlere tavsiye buyurmuşlar.

g. Ümmetin Haramı Helâl Sayması

Deylemî, Huzeyfe RA’dan rivayet etmiş.

Peygamber SAS Efendimiz bu hadîs-i şerîfnde buyurdu ki:⁷

إِذَا اسْتَحَلَّتْ هَذِهِ الْأُمَّةُ الْخَمْرَ بِالنَّبِيذِ،
وَالرِّبَا بِالْبَيْعِ، وَالسُّحْتَ بِالْهَدِيَّةِ، وَأَتَجَرُّوا
بِالزَّكَاةِ؛ فَعِنْدَ ذَلِكَ هَلَاكُهُمْ، لِيَزْدَادُوا إِثْمًا

(الديلمى عن حذيفة)

RE. 29/8 (*İze'stahnallet hâzihi'l-ümme'tü'l-hamra bi'n-nebîzi, ve'r-ribâ bi'l-bey'i, ve's-suhte bi'l-hediyyeti, ve etcerû bi'z-zekâti; feinde zâlike helâkühüm, li-yezdâdû ismen.*)

(*İze'stahnallet hâzihi'l-ümme'tü'l-hamra bi'n-nebîzi*) “Bu ümmet nebîzi bırakıp içkiyi helâl gördüğü zaman...”

Nebiz, hurmadan yapılan şıra demek.

Şıra helâl; çünkü hurmayı sıkıyorsun, sulandırıyorsun, şerbet yapıyorsun, içiyorsun! Bunda kafayı tutmak ve insanı sarhoş etmek durumu olmadığı için helâl. Tatlı bir şerbet oluyor, onu içiyorsun. Baktın, üzüm salkımları biraz taneli, sıkıyorsun, getiriyorsun, hemen sunuyorsun, üzüm suyu normal, içilir. Hurmayı karıştırıyorsun, sulandırıyorsun, içilir.

Hamr mâlûm içki, şarap. Yalnız bu *hamr*, insanı sarhoş eden her şeydir, neden olursa olsun. Cinsini, ismini bilmediğimiz bir sürü insanı sarhoş eden şeyler var. Bunların hangisi olursa olsun, bu helaldir diyerek insan bunu içerse...

Ve'r-ribâ bi'l-bey'i, ve's-suhte bi'l-hediyyeti, ve etcerû bi'z-zekâti; feinde zâlike helâkühüm, li-yezdâdû ismen.)

(*Ve'r-ribâ bi'l-bey'i*) “Faizi alışveriş gibi kabul ederse...”

⁷ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.334, no:1331; Huzeyfe ibn-i Yemân RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.226, no:38497; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.298, no:1319.

Faiz haramdır. Faiz değil yâhu alışveriştir bu. Bunsuz iş olur mu? Nasıl eşyayı satıyorsan. Beşe alıyorsun, yediye satıyorsun...

“—Bunu da ben böyle faizle alacağım, böyle satacağım, bundan da kazanacağım!” diyor. Onun adını da alışveriş koyuyor,.

(*Ve's-suhte bi'l-hediyyeti*) “Rüşvetin adına da hediye derlerse...” Rüşveti alıyor, onun adına da hediye diyor.

(*Ve etcerû bi'z-zekâti*) “Zekâtı da vermiyorlar, ondan ticaret yapıyorlar. (*Feinde zâlike helâkühüm*) Ümmetim böyle yapmaya başladığı vakitte, işte artık onların helâklerinin vakti gelmiştir.

Onun için derler ki:

“—Bu inançsız nesil nereden çıktı acaba? Böyle kendi kendini vursun, öldürsün, memleketi karıştırsın, altını üstüne getirsin...”

Haa, bunlara aklımız ermez. Cenab-ı Hak her kavmin cezasını vermek için envai çeşit sebepler halk eder. Sen de dersin ki:

“—Terbiye olmamış, anası babası terbiye vermemiş, mektepte de terbiye olmamış.”

O da Allah'ın yarattığı bir mahlûktur. Aslanı nasıl yarattıysa, yılanı nasıl yarattıysa, insandan da arslan gibi, yılan gibi mahlûkları yaratır, bizim de cezamız, dersimiz o olur. Onun için bize düşen, tevbe edip Allah'ın emrine mutî, Peygamberin emrine mutî bir kul olup, haramlardan sakınmak...

Şimdi bugün faiz kullanmayan tüccar yüzde bir çıkar mı, yüzde iki çıkar mı bilmem. Yahut binde bir çıkar mı?.. Herkes, “Başka türlü olmaz, bundan kurtuluş yok!” diyor. Selamet’e (MSP) hepsi düşman şimdi, neden?

“—Faizi kaldıracakmış!” diyor, “Olur mu böyle şey yâhu? Deli, bu adam deli. Hiç böyle şey olur mu?”

E Allah’ın yasağı bu!

“—Ama para kazanacağız”

Haramdan faizle para kazanırsan böyle bir yanar, on beş milyon birden gider, yirmi milyon birden gider.

h. Ümmet Beş Şeyi Helâl Sayınca Helâk Olur

Enes RA’dan bir hadîs-i şerîf. Peygamber SAS Efendimiz diyor ki:⁸

إِذَا اسْتَحَلَّتْ أُمَّتِي خَمْسًا، فَعَلَيْهِمُ الدِّمَارُ:
إِذَا ظَهَرَ فِيهِمُ التَّلَاعُنُ، وَلَبِسُوا الْحَرِيرَ،
وَاتَّخَذُوا الْقَيْنَاتَ، وَشَرِبُوا الْخُمُورَ، وَآكَتَفَى
الرِّجَالُ بِالرِّجَالِ، وَالنِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ

(طس. هب. عن أنس)

⁸ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.IV, s.377, no:5469; Enes ibn-i Mâlik RA’dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.226, no:38498; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.297, no:1318.

RE. 29/9 (*İze'stehallet ümmetî hamsen fealeyhimü'd-dimâr: İzâ zahara fîhimü'ttelâunu, ve lebisü'l-harîre, ve't-tahazu'l-kaynâte, ve şeribu'l-humûre, ve'ktefe'r-ricâlü bi'r-ricâli, ve'n-nisâu bi'n nisâu*)

(*İze'stehallet ümmetî hamsen*) “Beş şey var ki, benim ümmetim, Ümmet-i Muhammed bu beş şeyi helâl saydığı zaman, helâl kabul ettiği, haram olduğu halde helâl gördüğü zaman, (*fealeyhimü'd-dimâr*) onlara helâk vardır.”

Dimâr, helâk demek. Bu beş şey ne imiş:

1. (*İzâ zahara fîhimü'ttelâunu*) “Aralarında birbirleriyle lânetleşme zahir olduğu zaman...”

Birbirlerine lanet ediyorlar:

“—Allah belasını versin şu herifin!” diye.

O ona diyor, o ona diyor.

2. (*Ve lebisü'l-harîre*) “Erkekler ipek giymeye başladıkları zaman.”

3. (*Ve'ttahazu'l-kaynâte*) “Ve şarkıcı kadınlar edindikleri zaman...”

Kaynât, şarkıcı kadınlar demek. Şarkıcı kadınlar ediniyorlar, kadın çıkıyor, şarkı söylüyor. Onlar da dinliyorlar; eğleniyorlar.

Şimdi çalgıcılar herkesin evinde. Kurtulmanın çaresi yok. Herkesin evine şarkıcı girmiş.

4. (*Ve şeribu'l-humûre*) “İçkileri içtikleri zaman, herkes şarap içmeye başladığı vakitte...”

5. (Ve'ktefe'r-ricâlü bi'r-ricâli, ve'n-nisâu bi'n-nisâi) “Erkekler erkeklerle, kadınlar da kadınlarla yetindikleri zaman...”

Allah esirgeye; bu da kavm-i Lût'ın hareketleri gibi hareketler ümmetimde zuhur ettiği vakitte helâkten kurtulmanın çaresi olmuyor. Kurtulmanın çaresi tevbekar olmak...

i. Doğudan Kızıl Bir Rüzgâr Esmesi

Deylemî Enes ibn-i Mâlik RA'dan rivayet etmiş. Efendimiz SAS bu hadîs-i şerîfte buyuruyor ki:⁹

إِذَا اسْتَعْنَى النِّسَاءُ بِالنِّسَاءِ، وَالرِّجَالُ

بِالرِّجَالِ، فَبَشَّرَهُمْ بِرِيحِ حَمْرَاءَ؛ تَخْرُجُ مِنْ

قِبَلِ الْمَشْرِقِ، فَيَمْسَخُ بَعْضُهُمْ وَيَخْسِفُ

بِبَعْضٍ: ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

(الديلمى عن أنس)

RE. 29/11 (İze'stağnâ'n-nisâu bi'n-nisâi, ve'r-ricâlü bi'r-ricâli, febeşşirhum bi-rîhin hamrâe; tahrucu min kıbeli'l-meşrikı, feyemsehu ba'dahüm ve yahsifü bi-ba'din: Zâlike bimâ asev ve kânû ya'tedûn.) (Mâide, 5/78)

⁹ Deylemî, Müsnedü'l-Firdevs, c.I, s.326, no:1296; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.226, no:38499; Câmiü'l-Ehâdîs, c.II, s.301, no:1326.

(*Ize'stağnâ'n-nisâu bi'n-nisâi, ve'r-ricâlü bi'r-ricâli*) Kadınlar kadınlarla müstağni olunca, erkekler erkeklerle müstağni, işini görüyor, arzusunu tatmin ediyor olunca, (*febeşşirhum bi-rîhin hamrâe*) onlara kırmızı bir rüzgâr belası musallat olacağını bildir.”

Kırmızı bir rüzgâr... (*Tahrucu min kîbeli'l-maşrik*) “Başlarına şarktan çıkan bir kırmızı rüzgâr gelecek. (*Feyemsehu ba'dahüm*) Bazılarının suretlerini hayvan suretine döndürecek, (*ve yahsifü bi-ba'din*) bazılarını da yerin dibine batırtacak. Böyle bir rüzgârı beklesinler. Suretleri hınzır, maymun suretine döndürecek ve onları yerin dibine geçirecek bir rüzgârın onlara geleceğini ihtar et, haber ver!”

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

(المائدة: ٧٨)

(*Zâlike bimâ asev ve kânû ya'tedûn*) “Bunun sebebi, söz dinlememeleri ve sınırı aşmalarıdır.” (Mâide, 5/78)

Evlenmiyorlar, öyle gayri meşru surette, kadın kadınla, erkek erkekle cinsi münasebetle, vakitlerini geçiriyorlar. Çirkin bir hal.

Dün dersi geçti, bir adam lûtilik yaparsa, cezası neydi? Yakmak. Diğer dört mezhebin kavilleriyle yakılır dediler. İbn-i Abbas dedi ki: “—Yok! Allah-u Teâlâ'nın yaptığı gibi yüksekten atılır, üzerine taşlanır, öyle öldürülür.” dedi.

Meselâ zina yapan recmediliyor, lutî ameller işleyenler bu cezaya çarptırılır dediler.

Onun için Cenab-ı Hak Lût kavminin olduğu, Lût gölü olduğu yer... Otuz üç kişi imiş bunlar, bu edepsizler. Seksen bin kişi teheccüdde o gün, âbidler varmış. Cenab-ı Hak altüst edilmesini emretmiş. demiş:

“—Ya Rabbi bak bu kadar teheccüd kılan var burada!”

“—Çevir!” demiş, “Vazifelerini yapmıyor o müteheccidler, onları men etmeye kâdirdirler. Edemiyorlar, etmiyorlar, alâkadar olmuyorlar. Kötülüklerle alâkadar olmuyorlar. ‘Benim neyime lazım?’ diyorlar. Onun için ahirette ayrılırlar, dünyada belâ umûmî gelir.”

Bunlardan Cenab-ı Hak cümlemizi muhafaza etsin...

Dünkü derste gençlere bakmak haramdır dedi. Bakmak, gözün bakması, gençlere... Gerek kadın, gerek erkek genç çocuklara, *şâb-ı emred* dedikleri güzel çocuklara bakmak haram, büyük haram yani, günah-ı kebairendir.

Neden? Bu gözler elçidir, bakmak suretiyle insanda şehvetler uyanır. Derken temaslar hasıl olur, derken günahlara girilir. El sıkımlar da oradan doğar, her çeşit günah oradan doğar.

Bunun için Allah bize;

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ

وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ

(النور: ۳۰)

(Kul li'l-mü'minine yeğuddù min ebsàrihim ve yahfezù fûrûcehüm) [Mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar.] (Nur, 24/30) buyurmuş.

Niçin? Baktığınız zaman bu insanın içerisinde olan o şehvetin meydana gelmesi, elinizde değil. O kudreti Allah vermiş. O kudret kibriti yaktığınız vakitte nasıl yakıcıdır ateş. Bu bakış da o kibrit gibi içerideki hararetleri yakıyor. Gayr-i meşru şeylerin vukuuna sebep oluyor. Onun için bakma. Gerek kadın, erkeğe; gerek erkek, kadına. Onun için, kadınlarla teması mümkün mertebe azaltmanın ça resine bak.

Onlarla temas oldu mu, onlarda bir cazibe vardır. O cazibeden insanın kendisini kurtarması çok zor. O cazibeden daha üstün bir cazibesi olsun ki onu kurtarsın. O cazibeden daha üstün cazibesi yoksa, onun cazibesine kendini kaptırır.

Onun için bunlarla mümkün mertebe teması uzak etmek lazım. Hatta vaiz efendilerimizin bile, onlara vaaz etmeleri doğru bir şey olamaz ki, onların içerisinde çok çeşit mahlûkları vardır. O çok çeşit mahlûklar ona sualler sorarlar, şunu yaparlar, bunu yaparlar. Soru sorarken, cevap verirken, bakarsın iş çıkırından çıkar gider vesselam. İnsan da zayıf, aciz bir mahlûk...

Hadis-i şerifte buyrulmuş ki:¹⁰

النَّظْرَةُ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ مَسْمُومَةٌ

(ك. عن حذيفة)

RE. 238/16 (*En-nazratü sehmün min sihâmi iblîse mesmûmeten*) “Nazar, bakış şeytanın oklarından zehirli bir oktur.”

Baktığın vakitte o ok işler gönle... Gönül şeytanın okunu yedikten sonra o gönülde hayır kalmaz, o gözde hayır kalmaz, o kulakta da hayır kalmaz. Onun arkasına;

“—Aman ya Rabbi, tevbe ya Rabbi, estağfirullah ya Rabbi! Nasıl oldu da baktım...”

Göze kapak koymuş Cenab-ı Hak, yumarsın kapağı, kurtulursun. Ama bunları yapmaz da bakarsan, hoşuna gider; bir daha bakarsın, bir daha bakarsın. Derken okları mütemadiyen işler, ondan sonra kendisinde hayır kalmaz insanın, Allah esirgesin...

j. Cennet Ehlinin Birbirlerini Ziyaret Etmeleri

Ebû Nuaym, İbn-i Asâkir ve Beyhakî Enes ibn-i Mâlik RA’dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹¹

إِذَا اسْتَقَرَّ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِي الْجَنَّةِ، إِشْتَاقَ

الْإِخْوَانَ، بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، فَيَسِيرُ سَرِيرٌ ذَا إِلَى

¹⁰ Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.349, no:7875; Kudâî, *Müsnedü’ş-Şihâb*, c.I, s.195, no:292; Huzeyfe RA’dan.

Taberânî, *Mu’cemü’l-Kebîr*, c.X, s.173, no:10362; Abdullah ibn-i Mes’ud RA’dan.

Kenzü’l-Ummâl, c.V, s.329, no:13075; *Keşfü’l-Hafâ*, c.II, s.328, no:2864; *Câmiü’l-Ehâdîs*, c.XXII, s.310, no:24971.

سَرِيرِ ذَا وَسَرِيرُ ذَا إِلَى سَرِيرِ ذَا ، حَتَّى يَلْتَقِيَا
فَيْتَكِي ذَا وَيَتَكِي ذَا ، فَيَتَحَدَّثَانِ مَا كَانَ
بَيْنَهُمَا ؛ فِي دَارِ الدُّنْيَا ، فَيَقُولُ : يَا أَخِي
تَذَكَّرُ ، يَوْمَ كَذَا فِي دَارِ الدُّنْيَا ، فِي مَجْلِسِ
كَذَا ، فَدَعَا نَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، فَغَفَرَ لَنَا

(أبو الشيخ، حل. ق. خط. كر. عن أنس)

RE. 29/12 (*Ize'stekarra ehlü'l-cenneti fi'l-cenneti, iştâka'l- ihvânu ba'duhüm ilâ ba'dın, feyesîru serîru zâ ilâ serîri zâ, ve serîru zâ ilâ serîri zâ, hattâ yeltekıyâ; feyettekî zâ ve yettekî zâ feyete haddesâni mâ kâne beynehümâ fî dâri'd-dünyâ, feyekûlu: Yâ ahî, tezkürü yevme künnâ fî dâri'd-dünyâ, fî meclisi kezâ, fedeavna'llàhe azze ve celle, fegafera lenâ.*)

(*Ize'stekarra ehlü'l-cenneti fi'l-cenneti*)
“Cennet ehli cennete yerleşince, (*iştâka'l-ehavânu ba'duhüm ilâ ba'dın*) “İki kardeş birbirlerini özlerler, iştıyak duyarlar.”

¹¹ Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VIII, s.49; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXI, s.170, no:2499; Beyhakî, *el-Ba's*, c.I, s.413, no:388; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XIV, s.467, no:39285; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.303, no:1330.

Allah cümlemize nasib etsin inşallah, cennete girdiğimiz vakitte herkes yerine yerleşince, meselâ Ahmed Bey Mehmed Bey’i arzu etti. Dostlarını hatırlıyor, yani istiyor ki onlarla konuşsun, görüşsün.

(*Feyesîru serîru zâ ilâ serîri zâ, ve serîru zâ ilâ serîri zâ*) “Bakarsın onun köşkü, istediği vakitte hemen Ahmed Bey’in evinin önüne gitmiş. Ahmed Bey’in köşkü de kalkmış, onun kapısının önüne gelmiş. İkisi karşılaştı. Bu arzu olur olmaz...”

Tayyare gibi mi dersin, televizyon gibi dersin... Burada resim görüyor, orada aynı karşısına geliyor. O orada, bu burada... Bir düğmeye basmanın kâfi geldiği gibi. (*Hattâ yeltekîyâ*) “Nihayet birbirlerine kavuşurlar.”

(*Feyettekî zâ, ve yettekî zâ*) “Mücevherle süslü tahtlarında karşılıklı; o yaslanıyor, bu yaslanıyor. (*Feyetehaddesâni mâ kâne beynehümâ fî dâri’d-dünyâ*) Dünyada aralarında geçenleri, hatıraları konuşmaya başlarlar.

“—Dünyada iken işte şöyle İskenderpaşa Camii’ne gidiyorduk, hani oturuyorduk da, yemekler de yiyorduk da, ne güzel muhabbetler ediyorduk, zikirler yapıyorduk. Şu oluyordu, bu oluyordu; hatırlıyor musun?” filan diye güzel güzel hatıralarını anlatırlar.

(*Fedeavna’llâhe fegafera lenâ*) “Görüyor musun bak, biz orada Allah’a dua ettik de Allah bizi mağfiret edip cennete soktu!” derler.

Demek ki oraya gitmekle, ölmekle bu hatıralar silinmiyor, sönmüyor. Bunlar orada icab ettikçe tazeleniyor.

Allah hepimizi affetsin, tevfikâti semadaniyesine mazhar etsin... İman kadar büyük lütuf yok. Bu iman lütfuna mazhar olan bizler; kusurlarımızın olmaması mümkün değil! Bu kusurlarımız inşallah rahmet-i ilahiyenin karşısında eriyip gidecek ve bu suretle cennetine nail olacağız, orada bu günlerimizi hatırlayacağız inşallah...

k. Çocuk Doğumdan Sonra Ölürsa...

Tirmizî, Neseî ve İbn-i Mâce Câbir ibn-i Abdullah RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹²

إِذَا اسْتَهَلَ الصَّبِيُّ، صَلَّى عَلَيْهِ، وَوُرِّثَ

(ت. ن. ه. ع. ح. ب. ك. ق. ض. عن جابر)

RE. 29/13 (*İze'stehelle's-sabiyyu, sulliye aleyhi, ve vürrise*)

¹² İbn-i Mâce, *Sünen*, c.IV, s.461, no:1497; Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.517, no:1345; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.8, no:6574; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.485, no:3126; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XIII, s.392, no:6032; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.XI, s.382, no:32124; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.326, no:1294; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.131; Tahâvî, *Şerhü'l-Maânî*, c.I, s.509, no:2673; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.77, no:6358; Câbir ibn-i Abdullah RA'dan.

Câmiü'l-Ehâdîs, c.II, s.308, no:1339.

“Doğumdan sonra ölen bir çocuk; doğduğu zaman ağlamak, nefes almak, kıpırdanmak gibi hayat emaresi göstermişse, bu ölen bebeğin yıkanması, isim konulması, üstüne cenaze namazı kılınması icap eder ve mirasta hakkı neyse o hak onun üzerine isabet eder. O çocuğa şer’an mirasçı kim olacaksa, mirasçısı kimse, onun üzerine miras tahakkuk eder. O çocuk mirasta hesaba katılır.”

Bunun kimi var, kimi yok. Bu ölüyü saklarsa, onun mirasını da saklamış olurlar. Çocuğa anasından, babasından ne kadar geleceksin, bu miras geride kalanlara düşecek tabii. Onun için hakkı oluyor.

Ama ölü olarak doğmuşsa, kendisinde hiçbir hayat belirtisi yoksa; onun mirasçısı da olmaz, üzerine cenaze namazı da kılınmaz. O bir beze sarılır, gömülür.

I. Adam Hanımıyla Birlikte Gece Namazı Kılırsa...

Ebû Dâvud, Neseî, İbn-i Mâce ve İbn-i Hibban, Ebû Hüreyre RA’dan ve Ebû Saîd el-Hudrî RA’dan rivayet etmişler. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹³

إِذَا اسْتَيْقَظَ الرَّجُلُ مِنَ اللَّيْلِ، وَأَيْقَظَ أَهْلَهُ،
فَقَامًا وَصَلِّيَا رَكْعَتَيْنِ، كُتِبَا مِنَ الذَّاكِرِينَ
اللَّهِ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ

(د. ن. ه. ح. ب. ك. عن أبي هريرة وأبي سعيد مع أ)

RE. 30/1 (*İze'steykaza'r-racülü mine'l-leyli, ve eykaza ehlehû, fekâmâ, ve salleyâ rek'ateyni, kütibâ mine'z-zâkirîna'llâhe kesîran ve'z-zâkirât.*)

Bunu hep tenbih ederiz, Allah hepimizi affetsin... Yatarken uyanık olarak yatmak lazım, gafletle yatmamak lazım. Bunun için geceleyin çok oturmak iyi değil. Yatsı namazının arkasından, bazı zaruretler olur oturursun birkaç saat... Fakat mümkün oldukça, yatsı namazının arkasından hemen yatmaya alışmak lazım ki gece kalkabilsin. Kalkar, ondan sonra gece yarısında... Abdestini alır, namazını kılar, bir şeyler yapar.

(*İze'steykaza'r-racülü mine'l-leyli*) “Adam gece uyanır, (*ve eykaza ehlehû*) ailesini de uyandırır. (*Fekâmâ, ve salleyâ rek'ateyni*) Kalkarlar ve ikişer rek'at namaz kılarlar. (*Kütibâ mine'z-zâkirîna'llâhe kesîran ve'z-zâkirât.*) Allah'ı çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınlar zümresinden yazılırlar.”

¹³ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.IV, s.243, no:1239; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.IV, s.232, no:1325; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.360, no:1112; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.413, no:1310; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.501, no:4420; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.III, s.126, no:3083; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.423, no:8281; İbn-i Ebî Şeybe, *Musanef*, c.II, s.271, no:6675; Abdürrezzak, *Musanef*, c.III, s.48, no:4738; Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.VI, s.360, no:40384; Ebû Hüreyre RA'dan ve Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.784, no:21400; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.316, no:1353.

Kur'an-ı Kerim'de:

وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ
لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

(الأحزاب: ٣٥)

(*Ve'z-zâkirîna'llàhe kesîran ve'z-zâkirât*)
[Allah'ı çok zikreden o erkekler ve Allah'ı
çok zikreden o hanımlar var ya; (*eadda'llàhu
lehüm mağfireten ve ecran azîmâ*) işte Allah,
öteki sayılan vasıflara sahip insanlarla beraber
bunlara da— ecr-i azîm ihsan etmiştir, büyük
mükâfatlar hazırlamıştır, ahirette onları ihsan
edecek.] (Ahzâb, 33/35) buyruluyor.

Başka bir ayette de buyuruyor ki:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

(الأحزاب: ٤١ - ٤٢)

(*Yâ eyyühe'llezîne âmenü'zküru'llàhe zikren
kesîrâ. Ve sebbihûhu bükreten ve asîlâ*) [Ey
iman edenler, Allah'ı çok çok zikredin! Sabah
akşam onu tesbih eyleyin!] (Ahzab, 33/41-42)

Karı koca gece kalkıp ikişer rekât namaz
kıldıkları vakitte, bu zikr-i kesîre nâil olurlar,
Allah-u Teâlâ'yı çok zikredenlerden olmuş
olurlar.

Onun için, Allah-u Celle ve A'lâ hepimize tevfik versin, hidayet versin. Bu gibi ibadetleri yapabilmek şerefine nail eylesin... Biliyorsunuz, bu dünyada hepimiz muvakkat insanlarız.

Buradan çıkıp gideceğiz. Dünyaya böyle fazla meyl ü muhabbetle gece ibadetlerinden mahrum kalmak çok acı bir şey olur. Onun için Efendimiz, bir koyun sağacak kadar olsa dahi geceleri kalkıp namaz kılmaya bizleri teşvik etmiştir. Faziletleri de çoktur. Sevabı da çok olmakla beraber, sıhhate de faydası çoktur.

İnsan bütün gece yata yata uyuşur. Abdest alıp, tazelenip, oturduğu vakitte yeniden canlanır.

m. Su Kabına Sokmadan Önce Elini Yıkamak

Ahmed ibn-i Hanbel, Beyhakî ve İmam Mâlik Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁴

إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ ، فَلَا يُدْخِلُ

يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا ، فَإِنَّ

أَحَدَكُمْ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ

(مالك، والشافعي، حم. ق. عن أبي هريرة)

RE.30/2 (İze'steykaza ehadüküm min nevmihî, felâ yudhilu yedehû fi'l-inâi, hattâ yağsilehâ selâsen; feinne ehadeküm lâ yedri, eyne bâtet yeduhû.)

(Ize'steykaza ehadüküm min nevmihî, felâ yudhilu yedehû fi'l- inâi) “Sizden biriniz uykusundan uyandığı zaman, elini su kabının içine daldırmasın; (hattâ yağsilehâ selâsen) üç defa elini yıkamadan...”

Sonra sebebini izah etmiş: (Feinne ehadeküm lâ yedri eyne bâtet yedehû) “Sizler uyku uyuduğı zaman, elinin nerede gecelediğini bilmez ki...”

Ne güzel şimdi el-hamdü lillah, çeşmeler evimizde akıyor. Şarıl şarıl. Sularımız bol. Eski zamanda nerede bu su? Arabistan'da böyle miydi? Peygamber Efendimiz'in zamanında insanlar bu kadar rahat mıydı?

Hani esirler gelmiş. Hz. Ali KV. Hz. Fatıma'ya demiş ki:

¹⁴ Tirmizî, *Sünen*, c.I, s.44, no:24; Ebû Dâvud, *Sünen*, c.I, s.145, no:95; Neseî, *Sünen*, c.I, s.279, no:161; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.I, s.476, no:387; Ahmed ibn- i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.253, no:7432; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I, s.46, no:209; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.IX, s.63, no:9130; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.I, s.50, no:4; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.I,s.97, no:153; Tahâvî, *Şerhü'l-Maânî*, c.I, s.22, no:64; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.III, s.344, no:1061; İbn-i Huzeyme, *Sahîh*, c.I, s.75, no:146; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.221, no:730; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.372, no:7637; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.III, s.119, no:1908; Ukaylî, *Duafâ*, c.IV, s.400, no:1004; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.327, no:1298; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevâid*, c.I, s.512, no:1110; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.I, s.194; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.XI, s.300, no:6084; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IX, s.295, no:26073; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.II, s.314, no:1351.

“—Hanım, git babana söyle de bize bir esir versin, bizim hizmetimizde bulunsun. Bak sen ta bilmem nereden su taşıyorsun da omuzunu iplik kesmiş, nasır olmuş orası. Bir hizmetkar versin de bu işlerimizi o görsün.”

Bir evin çocuğu yıkanacak, yemekler pişecek, çamaşır yıkanacak, temizlik olacak. Bunlara hep su lazım. Su da akıyor. Ta bilmem neredeki kuyudan gelecek. Ya atınla getireceksin, ya devenle yahut sırtınla getireceksin.

Hız. Fatıma da sırtıyla getiriyormuş suyu. Peygamberimiz'in kızı olduğu halde. Şimdi bizim hanımlarımızın evinde çeşmelerimiz akıyor, çamaşır makinası yanında, buzdolabı yanında, şusu yanında, busu yanında... Nimetler çoğaldıkça burunlar da büyüyor. Eski zamandaki halleri düşünen kalmamış.

Şimdi bunun için diyor ki Cenab-ı Peygamber:

Uykudan kalktık. O zaman ne olacak? Akşamdan bir parça su geldiyse, bir kazana konacak, bir leğene konacak; o su orada saklanacak ki sabahleyin yıkanalım, abdest alalım, bir şeyler yapalım.

Binâen aleyh uykudan kalktığınız vakitte, hemen elinizi o suya sokmayın! Çünkü elleriniz şuralarınıza, buralarınıza dokunmuştur, pislenmiştir o eliniz. O pis elinizi o suya sokup da o suyu da pisletmeyin. Ya ne yapın? Üç defa elinizi yıkayın, ondan sonra kabın içine sokup su alın!

n. Uykudan Uyanınca Edilecek Dua

İbnü's-Sünnî Ebû Hüreyre RA'dan rivayet etmiş.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁵

إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَ عَافَانِي فِي جَسَدِي،

وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ

(ابن السنن عن أبي هريرة)

RE. 30/3 (*İze'steykaza ehadüküm fe'l-yekül: El-hamdü li'llâhi'llezî redde aleyye rûhî, ve âfânî fî cesedi, ve ezine lî bi- zikrihî.*)

(*İze'steykaza ehadüküm fe'l-yekül*) “Sizden biriniz gece veya sabah uykudan uyandıği zaman şöyle desin:

(*El-hamdü li'llâhi'llezî redde aleyye rûhî*) “Benim ruhumu bana geri veren, iade eden Allah’a hamd olsun! (*Ve âfânî fî cesedî*) Ve vücudumu da afiyetli kılan Allah’a hamd olsun... (*Ve ezine lî bi-zikrihî*) Kendisine zikretmem için bana izin vermiş olan Allah’a hamd olsun...”

¹⁵ İbnü's-Sinnî, *Amelü'l-Yevm ve'l-Leyleh*, c.I, s.13, no:9; Ebû Hüreyre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.VII, s.789, no:21418; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.311, no:1344.

Ama bu duayı okuyamazsa da, buna göre “Ya rabbi! Hamd ü senâ olsun sana! Benim ruhumu bana iade ettin. Bütün varlıklar senindir. Ben de senin aciz, günahkâr bir kulunum. Beni hıfz u himayende daim eyle, beni bana bırakma!” gibi böyle kendi bildiğimiz, dilimizin döndüğü gibi bir şeyler söylemek elbette elimizden gelir inşallah.

Onun için bu yazdığımız dua mecmuaları çok güzeldir. Allah onu yapanlardan razı olsun, hazırlamışlar bizim önümüze. Birer ikişer okumak oluyor, ne olacak. Sabahleyin beş-on dakika okuyoruz, bununla meşgul oluyoruz. Arkasına da iki rekat işrak namazı kılıyoruz. Bir hac sevabına nail oluyoruz. Bir hac sevabı kolay mı oluyor?.. Bu kadar masraf, bu kadar emek; hep gidiyor, arkasından bir sevap alıyoruz. O sevapları da bedavadan yine veriyor Cenab-ı Hak. Ne olacak? Yarım saat oturacaksın da Allah’ınla meşgul olacaksın.

Onun için dün akşam bir kardeş umreye gitmek istiyor.

“—Müsaade eder misin?” dedi.

“—Senin yalnız başına Allah’la kalman, umreye gitmekten efdal!” dedim. Nafileye gidiyor. Nafile olan umreye gitmekten, tek başına kal, halvete gir; yirmi gün, otuz gün... Orada Allah’la başbaşa kal!

Fakat bu kimsenin işine gelmez. Ramazanlarda on gün i’tikâf vardır. Bu itikâfı da yapan pek nadirdir. Niçin? On gün Allah’la başbaşa kal,

bırak şu dünyayı. Nasıl olsa bir gün götürüp koyacaklar mezara... Oraya girmeden evvel Allah'la kal bakalım, nasıl olacak halin?

Allah kusurlarımızı affetsin... Onun için bunu ben dedim ama kendiliğimden demedim. Rahmetlik hocam öyle dedi de bana, kulağımda öyle kalmış. Onun için bunu tekrar ettim.

o. Cennette Boş Kalan Yerlerin Doldurulması

Deylemî Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan rivayet etmiş. Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁶

إِذَا أَسْكَنَ اللَّهُ تَعَالَى أَهْلَ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، بَقِيَ
فِي الْجَنَّةِ مَكَانٌ أَفِيحٌ، فَيُسْكِنُ اللَّهُ سِتِّينَ
وَثَلَاثَ مِائَةِ عَالِمٍ، كُلَّ عَالِمٍ أَكْبَرُ مِنَ
الدُّنْيَا، مُنْذُ خُلِقَتْ إِلَى يَوْمٍ تُنْقَطِعِ

(الديلمى عن أبى سعيد)

RE. 30/5 (Izâ eskena'llàhu teâlâ ehle'l-cenneti'l-cenneh, bakıye fi'l-cenneti mekânün efyehu, feyüskina'llàhu sittîne ve selâsemieti àlemin; küllü àlemin ekberu mine'd-dünyâ, münzü hulikat ilâ yevmin tünkatıin.)

¹⁶ Câmiü'l-Ehâdîs, c.II, s.317, no:1356.

(*Izâ eskena'llàhu teâlâ ehle'l-cenneti'l-cenneh*) Allah-u Teâlâ cennet ehlini cennette iskân ettiğinde, (*bakiye fi'l-cenneti mekânün efyehu*) geriye geniş bir mekân kalır. (*Feyüskina'llàhu sittîne ve selâsemieti âlemin*) Allah-u Teâlâ oraya üç yüz altmış alemini iskân eder. (*Küllü âlemin ekberu mine'd-dünyâ, münzü hulikat ilâ yevmin tünkatıin*) Her bir alem yaratıldığından sona ereceği güne kadarki dünyadan daha büyüktür.”

Her alem dünyadan büyük ama, üç yüz altmış alem. İçinde ne kadar mahluk var, Allah bilir. Bunları iskân eder orada...

p. Müslüman Olanın Geçmiş Günahları Silinir

İmam Mâlik, Beyhakî ve Neseî Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁷

إِذَا أَسْلَمَ الْعَبْدُ فَحَسَنَ إِسْلَامَهُ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ
كُلَّ حَسَنَةٍ كَانَ أَزْلَفَهَا، وَمُحِيتُ عَنْهُ كُلُّ سَيِّئَةٍ
كَانَ أَزْلَفَهَا، ثُمَّ كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ الْقِصَاصُ،
الْحَسَنَةُ بِعَشْرَةِ أَمْثَالِهَا، إِلَى سَبْعِ مِائَةِ ضِعْفٍ،
وَالسَّيِّئَةُ بِمِثْلِهَا، إِلَّا أَنْ يَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهَا

(مالك، هب. ن. عن أبي سعيد)

RE. 30/6 (*İzâ esleme'l-abdü fehasüne islâmehû, keteba'llàhu lehû külle hasenetin kâne ezlefehâ, ve muhiyet anhü küllü seyyietin kâne ezlefehâ, sümme kâne ba'de zâlike'l-kısâsu, el- hasenetü bi-aşreti emsâlihâ, ilâ seb'i mieti dı'fin, ve's-seyyietü bi-mislihâ, illâ en yetecâveza'llàhu anhâ*)

(*İzâ esleme'l-abdü fehasüne islâmehû*) “Bir kul müslüman olduğu ve Müslümanlığı da güzel olduğu zaman, (*keteba'llàhu lehû külle hasenetin kâne ezlefehâ*) Allah o kimsenin yapmış olduğu her hasenesini yazar, (*ve muhiyet anhü küllü seyyietin kâne ezlefehâ*) evvelce yaptığı bütün seyyielerini ise silip atar. (*Sümme kâne ba'de zâlike'l-kısâsu*) Bundan sonra yeni hesap başlar, (*el-hasetü bi-aşreti emsâlihâ, ilâ seb'i mieti dı'fin*) her hasenesi on mislinden yedi yüz misline kadar yazılır.”

Herkesin yaptığı halisane niyetine göre... Kimisine on verilir, kimisine yüz verilir. Aynı işte kimisine yedi yüz verilir. Bunun ameli ona göre on verilmiş. Bu daha a'lâ yapmış, yüz verilmiş. Bu daha ala yapmış, yedi yüz verilir ona.

¹⁷ Buhârî, *Sahîh*, c.I, s.72; Neseî, *Sünen*, c.XV, s.187, no:4912; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.530, no:11729; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.I, s.59, no:25; Atâ' ibn-i Yesar RA'dan. *Kenzü'l-Ummâl*, c.I, s.69, no:267; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.II, s.319, no:1360.

İkisi de bir namaz kılıyor. Bir Fâtiha, bir Kulhuvallah okudu ikisi de. Bu on aldı, bu yüz aldı, bu yedi yüz aldı. Neden? Gönüllerinin Allah'a bağlanması üzerine. Bazısı da sıfır alır. Niçin? Namazı kılar, hiçbir şeyden haberi yok.

(*Ve's-seyyietü bi-mislihâ*) "Günahı ise misliyle kaydolur, (*illâ en yetecâveza'llâhu anhâ*) ancak Allah-u Teâlâ'nın vazgeçtiği seyyie hariç."

r. Müslümanın Kardeşine Silâh Çekmesi

Tayâlisî, Neseî, İbn-i Adiy ve Taberânî Ebû Bekre RA'dan rivayet etmişler.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁸

إِذَا أَشَارَ الْمُسْلِمُ عَلَى أَخِيهِ الْمُسْلِمِ
بِالسِّلَاحِ، فَهُمَا عَلَى جُرْفِ جَهَنَّمَ؛ فَإِذَا قَتَلَهُ،
خَرَّا جَمِيعًا فِيهَا

(ط. ن. طب. عد. عن أبي بكر)

RE. 30/7 (*İzâ eşâre'l-müslimi ilâ ahîhi'l-müslimi bi's-silâh, fehümâ alâ cürufu cehennem; feizâ katelehû, harra cemîan fîhâ.*)

¹⁸ Neseî, *Sünen*, c.XII, s.490, no:4047; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.315, no:3581; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.423; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.120, no:884; Ebû Bekre RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XV, s.26, no:39914; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.II, s.321, no:1363.

(*Izâ eşâre'l-müslimi ilâ ahîhi'l-müslimi bi's-silâh*) “Müslüman, müslüman kardeşine silahla işaret ederse...”

Bak buna çok dikkat edin: Bir müslüman Müslüman kardeşini korkutuyor. Silahını çekmiş, vururum diyor. (*Fehümâ alâ cürufu cehennem*) Her ikisi de cehennemin hemen yanı başındalar. Bu korkutmakla bunlar cehennemin yanı başına gelmişlerdir. (*Feizâ katelehû*) Birisi attı silâhını, vurdu ötekini... Vurunca, (*harra cemîan fîhâ*) ikisi birden cehenneme düşerler.”

“—Canım katil öldürdü, onun gitmesi lazım değil mi?”

Maktul de elinden gelseydi o da öldürecekti. Elinden gelmedi, beceremedi, onun için kavgalar büyür. Sükût ediverseydi, kaçırseydi, ölümün önünde durulur mu? Ama babayiğitlik yaparken, ben de ona gösteririm derken öldü gitti, ikisi de cehenneme düştü.

Allah kusurlarımızı affetsin... Tevfikat-ı semadaniyesine mazhar etsin... Sevdiği ve razı olduğu kullarının arasına cümlemizi kabul etsin...

Şunu bir tekrar edeyim:

Hacılık güzel, namaz güzel, oruç güzel, bütün ibadetler güzel. Günahlardan kaçmak daha güzel! Ama altında Allah-u Teâlâ'nın rızası şart.

İbadet ve taatler bir tek amaçla olur:

إِلٰهِي أَنْتَ مَقْصُودِي ، وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي !

(*Ilâhî ente maksûdî ve rıdâke matlûbî.*) “Yâ Rabbi! Benim maksudum, muradım, hedefim, gayem sensin; ben senin rızanı istiyorum, onun için yapıyorum.”

Bu umumî bir kaidedir, hiç değişmez. Her işin altında Allah-u Teâlâ'nın rızasının güdülmesi şarttır. Onun için:

“—Ben bu kadar hacca gittim, günahlarım döküldü ya, oh! Bu kadar namaz kıldım, geceleri böyle yaptım, şu kadar tesbihim var!”

İyi ama rıza-ı ilâhî'yi kazanabildin mi ya?.. Allah senden razı oldu bu bakalım?.. Allah-u Teâlâ'nın razı olduğu bir kul olabildin mi bakalım?.. İster hacı ol, ister hoca ol, ne olursan ol. Hüner Allah-u Teâlâ'nın razı olduğu bir kul olabilmek...

Onun için çok rica edeceğim, çok okuyun! Gazali'nin muhabbet kısımlarını güzel okuyun. Tekrar tekrar okuyun.

“—Okuduydum ben bunu!..” diye geçmeyin.

Diğer kitapları da okuyun! Hepsinde ayrı ayrı fadâil vardır.

Günü dörde bölmek lâzım diyorlar. Bazısı altıya bölmüş. hiç olmazsa Bütün gün ömrünü yorgunlukla geçirme, geceleri hiç olmazsa yarım saat, bir saat mütealâ ile m eşgul olur insan. Bu mütealâlarla insan bilmediği birçok

şeyleri öğrenir. Her gün hocanın önünde, vaazında bulunamaz ama kitaplar da birer vaizdir işte... Onlar elimizde oldukça, onlardan büyük istifadeler edebiliriz. Allah cümlemizi gaflet uykusundan uyandırırın...

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁹

حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ .

(*Hubbü'd-dünyâ re'sü külli hatîeh*) “Dünyayı sevmek, her hatânın başıdır, kaynağıdır.”

Bütün hatalar dünya sevgisinden ileri gelir.

Cenab-ı Peygamber SAS'ın, ashab-ı kiram'ın büyüklüğü neden ileri geliyor:²⁰

فِدَاكَ أَبِي وَ أُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ !

(*Fidâke ebî ve ümmî yâ rasûla'llâh*) “Canımız, anamız, babamız; her şeyimiz senin yolunda feda olsun ey Allah'ın Rasûlü!” diyebildiler de o yüksek makama nail oldular.

Biz de bugün bunların hiçbirisini yapmaktan aciziz yani.

Şimdi bak gene bir şey geldi aklıma. Bizim damat (M. Es'ad Coşan) geldi Almanya'dan. Münih'te oturuyor. İşte altı ay bir şey yollamışlar

¹⁹ Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.338, no:10501; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l- Evliyâ*, c.VI, s.388; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.III, s.428; Hz. İSÂ AS'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.III, s.192, no:6114; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.412, no:1099; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XXXI, s.326, no:45030.

oraya. Orada Mustafa Şekerci isminde bir kardeşimiz var. Yüksek İslâm Enstitüsü mezunu. Aynı zamanda avukattır da. Hukuku da bitirdi enstitüyü de bitirdi. O kardeşimiz de orada imam. Kaç para aylık alıyor desem ne takdir edersiniz yani? Aylığı kaç paradır bu kardeşimin? On beş bin lira aylık veriyor oradaki cemiyet... Oradaki cemiyetin on beş bin lira aylık verdiğini damat söyledi. Mükemmel bir ev, evinin her şeyi tam... Altına da güzel bir otomobil. Cami biraz uzakçaymış.

Neden bu? İlmin kıymetini takdir eden idarecilerin elinde iş. Onlar ona bugünkü hayat içerisinde bin lira, beş yüz lira olur mu diyorlar. Bir din görevlisi kardeşimiz böyle zaruret içerisinde kalsın, olur mu? Olmaz demişler, on beş bin lira maaş veriyorlarmış.

²⁰ Buhârî, *Sahîh*, c.IV, s.1541, no:3968; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.II, s.184, no:2836; Ebû Mûsâ el-Eş'arî RA'dan.

Müslim, *Sahîh*, c.II, s.686, no:990; Neseî, *Sünen*, c.V, s.10, no:2440; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.152, no:21389; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.VII, s.85, no:34386; Tirmizî, *Sünen*, c.III, s.12, no:617; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.27, no:19597; Ebû Zer RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.VI, s.185, no:3496; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.335, no:8407; Abdü'r-Rezzak, *Musannef*, c.VII, s.158, no:12611 ve 12612; Ebû Hüreyre RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.IV, s.49, no:1932; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.186, no:12961; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VII, s.260; Enes ibn-i Mâlik RA'dan.]

Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.I, s.421, no:556; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VI, s.281; Hz. Ali RA'dan.

Bizim bugün Allah esirgesin, Allah devlete zeval vermesin; halkın eline kalsak, çok zarurette kalırız.

“—Ahmed beş kuruş ver bakalım!”

“—Ooo, ben camiye gitmiyorum ki, gidenler versin!” Ondan sonra Mehmed’e dersin:

“—Ya hu benim gelirim yok bu kadar!” der.

Şuna dersin, buna dersin.

“—Hocaefendi bu kadar toplayabildik, kusura bakma! Kendi kanaatinin yolunu bul. Peygamber ve ashabı nasıl kanaatle geçirdiyse, sen de öyle geçin!” deyiverirler bize.

Yani nefesimiz kokar.

Gâvur memleketinde işçilik yapan kardeşlerimiz temin ediyor bu parayı. Münevver tabaka değil, işçi tabakası temin ediyor bunu. Kaç para alıyorsa alıyor, onun içerisinde şu kadarı da hoca efendimize verilsin diyerek cemiyetine veriyor.

Allah kusurumuzu affetsin... Bizim böyle bir cemiyetimiz yok işte. Memleket kocaman bizim ama bir cemiyetimiz var mı? Bazı gazetelerde okuyoruz, “Filân mahallenin zenginleri, mahallelerinin fakirlerine şu kadar ikramda bulunmuşlardır.” filan diye yazıyorlar ama, devede kulak yani.

Eskiden, bütün mahallelerin listeleri vardı ellerinde. Fakir halkı bilip, zenginler onun hakkında yapacağı yardımı yapardı. Halbuki Yahudi bugün bizden ileridedir bu hususta...

Yahudi, mahallesinin fakirlerini bilir, hiçbir fakirin eline al şunu demez. Fakirin kapısı açıktır, Yahudi sırtına yüklenir vereceği erzakı, yahudinin kapısından içeriye kor, kaçar. İhtiyaç sahibi bilmez ki bunu ona kim getirdi?

Ama bizim de böyle yapmamız lazımken... Bunun nereden duydun dersen, bizim Bursa'da zenginlerimiz var tabii. Zekat vakti zekat dağıtırlar. Halbuki dinimizce de meşhurdur, gösteriş olarak yapılması; siz de verin gibilerden, teşvik mahiyetinde. Yahudi girmiş camiye, kontrol ediyor içerisini. Bakmış ki bir adam boyuna para dağıtıyor.

“—Nedir bu?” demiş.

“—Zekât dağıtılıyor, filanın zekâtı.”

Yahudi demiş:

“—Biz de böyle yaparız!”

Yahudinin usulü. Allah affetsin kusurlarımızı... Cemiyet hayatına alışmamışız. Bugün münevveri de kendi kaygısında, işçisi de kendi kaygısında, herkes kendi kaygısında... Ölen, ölsün varsın... O kadar.

Allah cümlemizi affetsin... Tefvikât-ı semadaniyesine mazhar etsin... Cemiyet hayatına alışmak lazım!

İnsan vücudu da bir cemiyet gibidir. Bir yerinde bir ağrı oldu muydu, bütün vücut muzdarib olur. Demek ki, bizde bu ızdırabın olmaması, bizim vücudumuz morfinlendiği için. Elimiz kesiliyor ama haberimiz olmuyor.

Ayağımız kesiliyor, haberimiz olmuyor. Şunu yapıyorlar, haberimiz olmuyor. Neden haberimiz olmasın ya bak bu vücut, dokundu mu hissediyor insan. Ama morfini vurunca kesiyor çat, çat, çat. Neden? Morfini vurdu da ondan işte.

İslam'ın aleyhindeki şeylerle gönüller doldu muydu, o morfindir işte. Yeter o morfin. Şeytanın okları, birer morfindir. Onun için günahlar zehirden ibarettir. Bal kaymak ne kadar yersen ye... Őu kadarcık zehir yuttun mu, nasıl yuvarlanıp gidiyorsa insan; günahlar da insanı öyle yuvarlar. Onun için en mühim şey, günahlardan kaçmaktır.

Allah cümlemizi affetsin... Tefikat-ı semadâniyesine mazhar etsin... Günahlardan kaçıp, rızasını gözetleyen bahtiyar kullarının arasına kabul etsin...

El-Fâtihah!

Mehmed Zâhid KOTKU

01. 02. 1976 - İskenderpaşa Camii

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU/ Hadis Derslerine PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü